

Då Torkel rest Ög. 82 efter Övind, son till Toste, och den Sven, efter vilken modern Tora rest Ög. 83, troligen är broder till Övind, se nedan, kan det tänkas att Torkel genom Ög. 84 velat hedra även denna son till Toste.

85. Högby kyrkogårdsport, Göstrings hd.

Pl. XXVII. Fig. 3.

Litteratur: B. 883; L. 1182; W. 149; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 720.

För kunskap om runstenen, som nu är försvunnen, är B. 883 den enda källan. Enligt dess mått har runstenen varit 1,75 m hög och 92 cm bred vid nedersta ristningen. Korset har säkerligen varit av samma beskaffenhet som Ög. 81, fast förbindelselinie saknas på teckningen mellan högra armens övre och vänstra armens nedre linie.

I enlighet med Ög. 81 torde orden 'sten denne', varav blott första **s** är i behåll, böra återställas till **st[in · þan]si**, varefter runinskriften är följande:

hif · risþi st[in · þan]si × iftir × þuri
5 10 15 20 25

Namnet **hif** är fsv. *Hæluer*, fda. *Hælf*, vars nominativändelse alltså synes fela i denna inskrift.

Översättning: Hälf reste denna sten eftet Torer.

86. Högby kyrka, Göstrings hd.

Pl. XXVII. Fig. 4 (efter L. C. Wiede).

Litteratur: W. 141; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 65; *Reseber.* 1870, s. 42, teckn. pl. VII; teckning av L. C. Wiede i statens hist. museum.

Runstenen var en kalkhäll, som vid rivningen av Högby gamla kyrka 1870 upptäcktes under altarskranket och uppgives hava varit av två fots längd (0,59 m) och 1,5 à 3 fots bredd (0,44 à 0,88 m). Fragmentet, som förbrändes till kalk, utgör ena änden av en runsten.

Teckningen visar stenens mittityta fylld av ornament och runorna med foten inåt stenen i två slingor längs kanten, som konvergera mot stenens ända, varav blott föga fattas. Inskriften har måhända gått runt stenens ända, liksom Ög. 65 (B. 888), men teckningen synes tyda på att stenen haft elliptisk form.